

Обр. 3

А на мене тъ се подчиняватъ. Е то, вижъ. Азъ вземамъ една тапа и я поставямъ изправена на масата; около нея нареджамъ другитъ шестъ. Сега вземамъ изведенажъ и седемтъхъ, потопявамъ ги съвсемъ въ водата за да се намокрятъ отъ всички страни и ги повдигамъ малко — тапитъ стоятъ въ водата самосъ долниятъ си части. Пущамъ — и тапитъ стоятъ послушно въ водата, долепени една до друга. (Обр. 3).

Яйце въ солена вода

Вземи 2 еднакви стъкленици А и Б съ широки гърла и още една В, двойно по-голъма. Въ А налъй чиста вода. Ако пуснешъ въ нея сувово яйце, то веднага ще падне на дъното.

Въ стъкленицата Б налъй гжстъ разтворъ отъ соль; тукъ яйцето ще плава и не ще можешъ да го потопишъ, защото гжстотата на солената вода е много по-голъма, отколкото гжстотата на пръсната. Затова въ морето се плава по-лесно, отколкото въ рѣката.

Сега налъй въ стъкленицата В вода отъ дветъ малки стъкленици. Ако сега доливаме въ нея по-малко ту пръсна, ту солена вода, ние скоро ще получимъ такъвъ разтворъ, въ който яйцето нито ще падне на дъното, нито ще изплува на повърхността; то ще се задържа като закачено всрѣдъ разтвора: теглото на течността, която измѣства потопеното въ нея яйце, ще бѫде равно на теглото на яйцето. (Обр. 4).